

Gitmeyen Cümle

– Fırat AVCI · 12 Şubat 2010

Sesi kısıldı kelimelerin, gam odasında dururlar şimdilerde,
Bir testi eski suya düşmüş gelincik tohumları,
Kaç kurtul değirmen taşlarının arasından, sönsün işte bu buğday yangını

Heceleri tüketti bu canavar alev yutucusu,
Karıncayı incitmeyenleri ezip geçti umarsızca,
Bir güğümde kaynatılan katrana bulandı her şey,
Sustu kumsal, sustu kum saati sonunda
Aydınlık yüzlü bir masal kahramanı dolaşırken hasat zamanlarında,
Harman yeri kelimelerin tozuna bulandı

Hep kadim kalası şeyler, kendini yineler bir armoniyi mırıldanırken,
Seher vakitlerinde güle yel deydi,
Yakut yüklü ütürnalar göç yollarından caydı

Şimdi ellerimle doğrultuyorum yeniden kelimeleri,
Tüm o acı kanat çırpışlarına rağmen son kırlangıcın,
Bir tek şey söylese bile dinlerim deniz kabuğunu,
Şimdilerde kekremesi bir aromasındayım zamanın

Yeter söyleme desin ozanlar bana,
Aramızda yok yerin diye kızsınlar isterlerse,
Bir avaz ki nameye benziyor,
Gidecek bu cümlem sonunda ait olduğu yere

Çekmem, çekmem elimi kalemimden,
Kalem düşerse, kalem düşer içimden,
Kalemi vermem hain pusularca,
Kalemi kaybedemem

O kalem ki kalemimdir,
O kalem ki kalemdir,
Her cümle varmaz yerine belki,
Ama o cümlem kalemedir

Sarı hummalı yüzler gördüm,
Cüzzamlı deriler,
Tulum sıyırıcılarına eşlik ettim bu günlere gelirken,
O yüzden bırakamam kalemimi, bırakamam elimden,
Gidecek cümlem yerine, çıkacak ait olduğu yerden...